

[Finansministeren.]

indtægterne, som fandt Sted i det gode Fragtaar for et Par Aar siden, har jeg ved tidligere Lejligheder gjort Rede for, hvor meget Staten tog, og hvor meget der blev tilbage til Rederierne, og de Beløb, der blev tilbage til Rederierne, var af et saadant Omfang, at der var meget anselige Midler til Udvidelse af Flaaden.

Det ærede Medlem Hr. Stein var inde paa Spørgsmaalet om den Ændring af Vederlaget for Skatteopkrævningen, der er foreslaaet. Det er ikke saadan, at det Beløb, der efter de nu foreslaaede Regler skal udbetales til Kommunerne, bliver mindre end det Vederlag, der hidtil er udbetalt. Der blev i Fjor udbetalt et meget betydeligt Vederlag paa Grund af den ekstra Skatteudskrivning, der da foregik, og Skatteopkrævningen var meget besværlig dengang. Nu er Skatteopkrævningen jo blevet ganske anderledes simplificeret. Kommuner, der hidtil har haft Halvaarsopkrævning, faar ganske vist 4 Opkrævninger om Aaret, men i øvrigt er Forholdene blevet meget lettere at arbejde med. Naar Kommunerne fremdeles tilsammen faar det Vederlag, de oppebar i Fjor, og endda lidt til — hvad det nu vil blive —, tror jeg derfor, det er rimeligt i enhver Henseende. Derimod er det rigtigt, at der er sket en Omlægning af Fordelingsreglerne. Her er Forholdet det, at der hidtil er betalt et ganske urimeligt Vederlag til saadanne Kommuner som Frederiksberg og Gentofte, et Vederlag, der stiller dem langt gunstigere end det store Flertal af Kommuner. Det gennemsnitlige Beløb, der opkræves pr. Skatteyder, er langt større i disse Kommuner end i de fleste andre, og Skatteopkrævningerne er ogsaa langt lettere, fordi Betalingsevnen hos det store Flertal af Skatteydere er langt større i disse Kommuner end i andre Kommuner — det er jo de smaa Skatteydere, der kræver det store Arbejde ved Skatteopkrævningen. Det, der sker, er, at Landdistrikterne igennem den foreslaaede Ordning faar et Beløb, der maa ske andrager ca. 300 000 Kr. mere, end de hidtil har modtaget, og at der ogsaa bliver nogen Forskydning til Fordel for Provinsbyerne, dog ikke saa stor, og disse Beløb bliver for den væsentligste Del dækket igennem en mindre Betaling til de to Hovedstadskommuner Frederiksberg og Gentofte. Men disse Kommuner vil dog fremdeles ligge paa Maksimum af, hvad der nu fastsættes som Opkrævningsvederlag, de 3 Kr. Jeg tør sige, at der fra alle Sider i Folketingsudvalget, hvor jeg nærmere har gjort Rede for dette Forhold, var Enighed om, at det var en

rimelig og retfærdig Omlægning af Vederlaget, der her var foreslaaet.

Bækgaard: Jeg skal ikke gentage min Henstilling om at faa en Ændring foretaget angaaende den Passus, som jeg mener er overflødig. Jeg beklager kun, at Ministeren ikke synes at kunne tiltræde et saadant Ændringsforslag, og jeg er ikke enig i den Betragtning, at naar Bestemmelsen er overflødig, er en Ændring ogsaa ligegyldig; det synes jeg nemlig ikke er Tilfældet. Den Tvivl, der mulig skulde være om, at Udlændinges Skat kunde bringes ned, tror jeg vi kan se bort fra. I Skatteloven, saaledes som vi har haft den siden 1933, er der ikke gjort nogen Forskel paa Udlændinge og paa de almindelige personlige Skatteydere. Den Forskel, der gøres i dette Forslag, er, at i Stedet for at der begyndes med 0,8, begyndes der med 2,5, men det virker dog ikke i den Grad, at Beløbet skulde kunne komme længere ned end de 2 Kr. Jeg er uenig i den Betragtning, at en Ændring er ligegyldig, men skal i øvrigt ikke gøre Henstilling om at faa Bestemmelsen ændret, naar Ministeren ikke ønsker at faa den fjernet. Jeg er tilfreds med, at det er blevet klargjort, at § 11 staar saadan, som den har staaet hidtil.

Stein: Den højtærede Finansminister henviste til nogle Forhandlinger, der havde været ført i Folketingsudvalget angaaende § 32, om den Omlægning, der har fundet Sted med Hensyn til Vederlaget for Statskattens Opkrævning. Det er jo vanskeligt fra denne Plads at optage en Diskussion om et Spørgsmaal som dette, og naar Ministeren henviser til Forhandlingerne i Folketingsudvalget, saa understreger det blot de urimelige Vilkaar, som i Virkeligheden bydes dette høje Ting under en Forhandling som denne, fordi der kan være en Række enkelte Spørgsmaal, som der meget vel kunde være Anledning til at tage en Forhandling om — muligvis ogsaa forskelligt, som man ved ny Overvejelse og Forhandling kunde faa ændret —, men det er umuligt her at tage en Forhandling op om saadanne Punkter. Jeg understreger blot paa ny, at det viser, hvor urimelige Vilkaarene er for den Forhandling, der finder Sted her i Dag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.